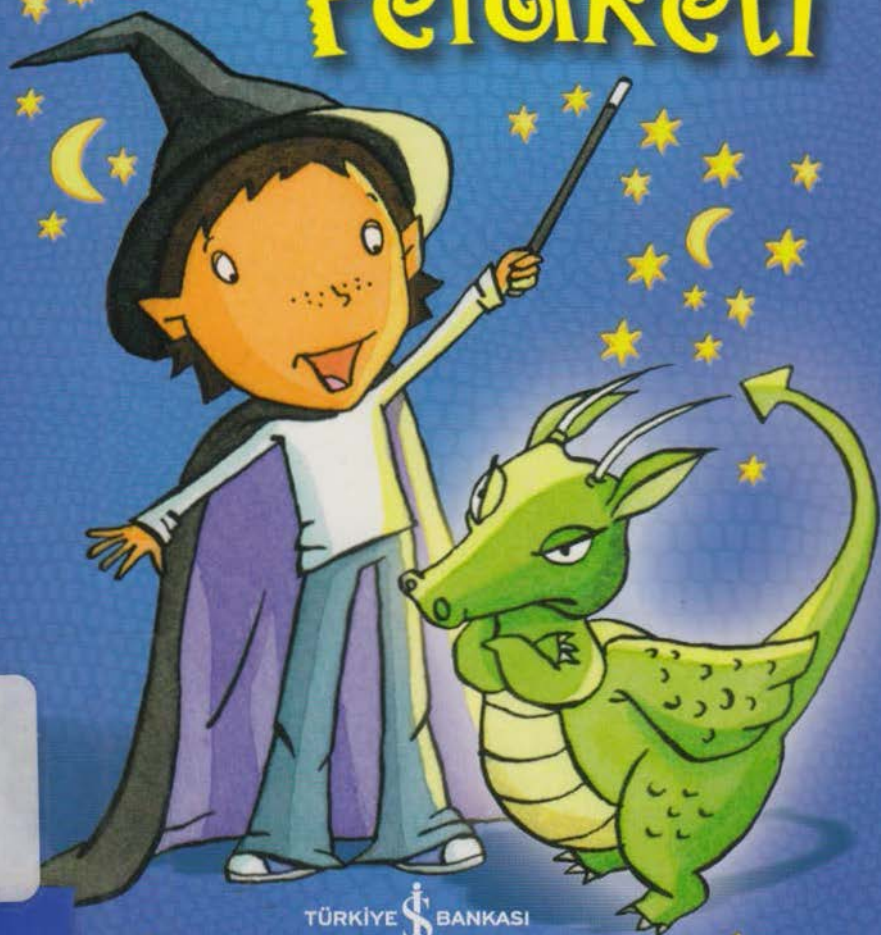

Oliver Moon ve Ejderha Felaketi

TÜRKİYE BANKASI
Kültür Yayınları

Sue Mongredien

FANTASTİK SERİ

Oliver Moon bütün sınıf arkadaşları gibi, Sihir Festivali'nde yapılacak geçit törenini heyecanla bekliyordu. Ancak ona festivalde çöp toplama işi verilince, heyecanı hayal kırıklığına dönüştü. Ne kadar sıkıcı bir görev! Yeni evcil hayvanı yavru ejderhanın bu sıkıcı işte kendisine yardım edebileceğini düşünmesi ise yaptığı ilk büyük hata oldu. Artık ortaya çıkacak felaketi hiç bir şey durduramayacak gibi görünüyordu.

10-13
yaş

Oliver Moon'un diğer
fantastik maceraları

9 786053 603917

KDV dahil fiyatı
7 TL

OLIVER MOON VE EJDERHA FELAKETİ
SUE MONGREDIEN

Özgün Adı
OLIVER MOON AND THE DRAGON DISASTER

First published in 2006 by Usborne Publishing Ltd., England.

Text copyright © Sue Mongredien, 2006
Illustrations copyright © Usborne Publishing Ltd., 2006

Türkiye'de Yayın Hakları: © 2010, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları
Sertifika No: 11213

Çizimler
Jan McCafferty

Çeviren
Murat İnceayan

Editör
Nevin Avan Özdemir

1. Baskı: Eylül 2011
Genel Yayın Numarası: 2354

ISBN 978-605-360-391-7

Bu kitabın tüm yayın hakları saklıdır.
Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında gerek
metin, gerek görsel malzeme yayınevinden izin alınmadan hiçbir yolla
çoğaltılamaz, yayınlanamaz ve dağıtılamaz.

BASKI
KİTAP MATBAACILIK SAN. TİC. LTD. ŞTİ.

(0212) 482 99 10

DAVUTPAŞA CADDESİ NO: 123 KAT: 1

TOPKAPI İSTANBUL

Sertifika No: 0107-34-007147

TÜRKİYE İŞ BANKASI KÜLTÜR YAYINLARI

İSTİKLAL CADDESİ, MEŞELİK SOKAK NO: 2/4 BEYOĞLU 34433 İSTANBUL

Tel. (0212) 252 39 91

Fax. (0212) 252 39 95

www.iskulttur.com.tr

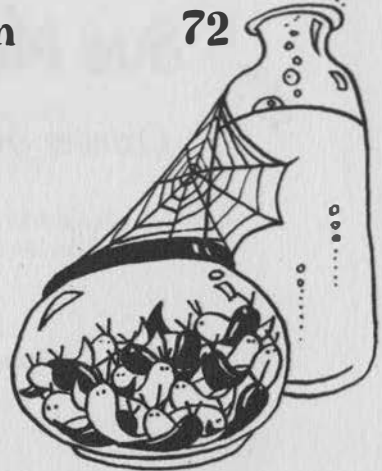
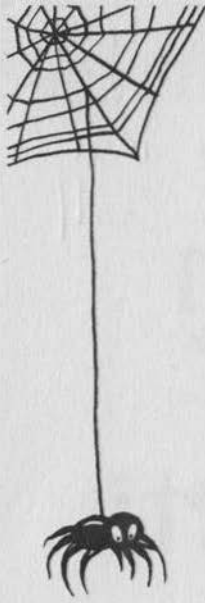
Oliver Moon
Ejderha ve
Felaketi

Sue Mongredien
Çizimler Jan McCafferty

İçindekiler

Birinci Bölüm	7
İkinci Bölüm	18
Üçüncü Bölüm	34
Dördüncü Bölüm	44
Beşinci Bölüm	61
Altıncı Bölüm	72

☆
Ailem

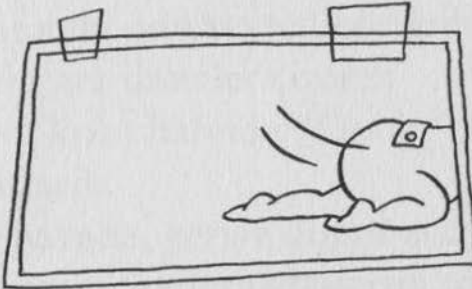
☆
Babam

☆
Ben
Oliver
Moon
☆

☆
Annem

Kız kardeşim Cadı Bebek

Oliver Moon süpürge sopasıyla yükseklerde uçuyordu ve Büyücülük Okulu'nun çok üzerindeydi. Bütün arkadaşları ve öğretmenleri aşağıdaki oyun alanında onu seyrediyorlardı. Oliver ara ara daireler çizerek dönerken, koro halinde "Oooh," diye bağırıyorlardı.

İki eli havada, geriye doğru zikzaklar çizerken aşağıdakiler nefeslerini tutup

“Vay canına!” diye bağırdılar.

Karmaşık dallı ağaçların arasında gözleri sımsıkı kapalı zikzaklar çizerken, “Hurraa,” diye alkışladılar.

Oliver henüz en gözüpek akrobatik uçuşunu gerçekleştirmemişti: altı büyü kitabına çalışılarak öğrenilen tam daire dönüşü! Tam o sırada yüzünde sıcak bir nefes hissetti.

“Ollie! Uyuma!”

Oliver inledi ve kıpırdandı. Ah, hayır! Ne kadar mutluydu, kendisiyle gurur duyuyordu. Sadece bir rüya mıymış?

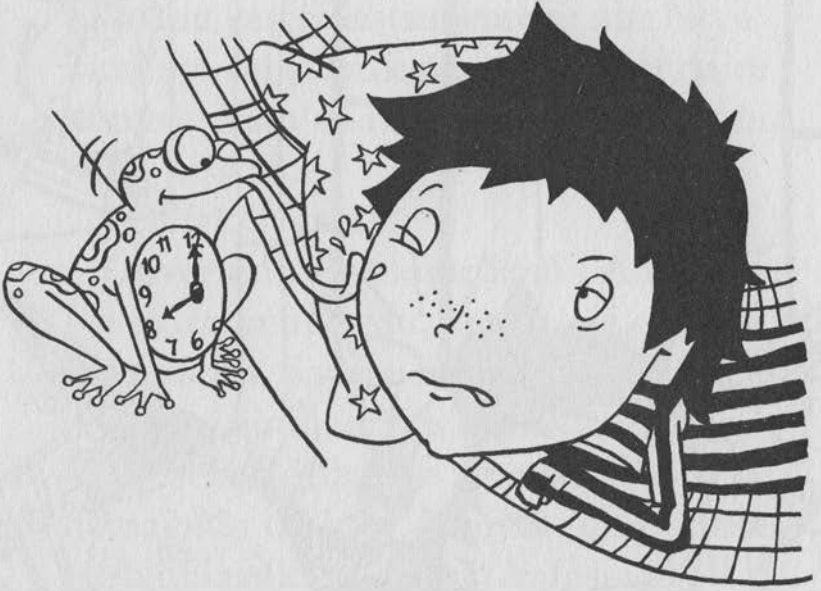
Tek gözünü hafifçe açtı. Kız kardeşi Cadı Bebek örümcek ağından hamağının önünde duruyordu ve gümüş renkli plastik çaydanlığı kafasında zıplatıyordu. “Ollie! UYAN,” diye buyurgan bir ses tonuyla konuştu.

Oliver parlak rüyasını tamamlayabileceğini umarak, aceleyle gözünü kapattı.

Kurbağa saatinin alarmı diğer fikirleri

aklına getirdi. “Saat sekiz,” diye
geğirdi. Sonra da soğuk ve ıslak diliyle
Oliver’ın yanağını yaladı. “Saat
SEKİZ!”

Oliver inledi. Saat sekiz olmuştu!
Yarasa battaniyesini kafasına çekti.
Birkaç dakika daha orada öylece
yattı...

KÜÜÜT!

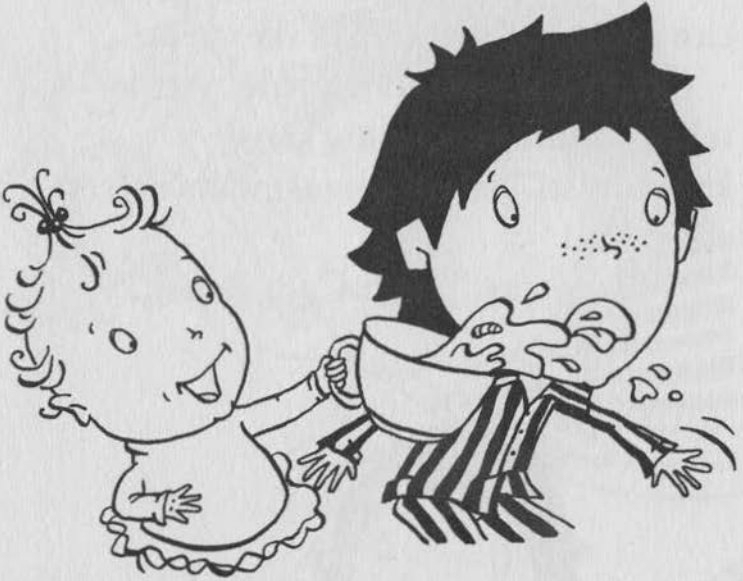
Oliver “Ahhh!” diye feryat etti, hamakta oturdu. *Gıdaklayan Gaz Lambası* gazetesi, kafasının üzerinde cisimleşmişti. Gazete her sabah Moon ailesinin paspasının üzerinde sihirli bir şekilde ortaya çıkardı, ama gazetenin evin en garip yerlerinde dolaşmak gibi can sıkıcı bir alışkanlığı da vardı.

Oliver kafasını ovuşturdu. Artık tekrar uyumak için hiç şansı kalmamıştı. Sabah olmasından nefret ediyordu!

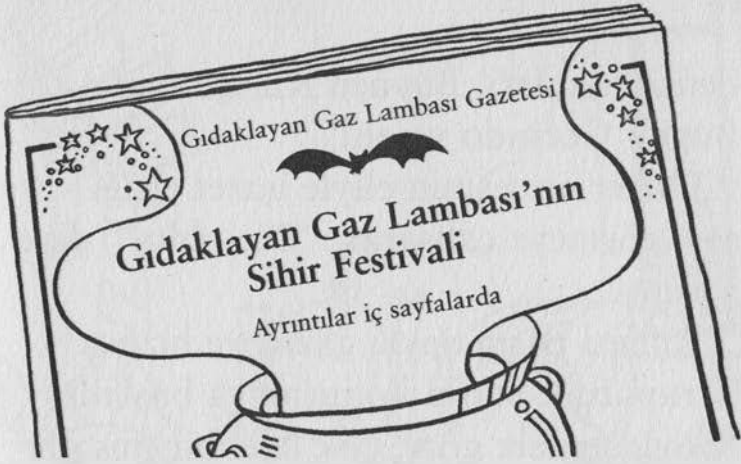
“Fincan çay,” dedi Cadı Bebek.

Çaydanlığından pembe bir fincana yeşil çimen suyunu boşalttı ve sonra da bunu Oliver'ın suratına döktü. Çimen suyu tam Oliver'ın ağzının içine sıçradı. Ahhh! Bu fena kokmuyor! Ama tadı iğrenç!

Oliver sinirli bir şekilde sabahlığına uzandı. Sabahlığına uzanırken, gazetenin manşeti gözüne çarptı:

O anki kötü ruh halini hemen unutan Oliver “Harika!” diyerek derin bir nefes aldı. Her yıl yapılan Sihir Festivali yılın en muhteşem günüdür. Sabahlığını giydi ve aceleyle merdivenleri tırmandı. “Anne, baba!” diye bağırdı.

“Gelin ve şuna bir bakın!”

Birkaç dakika sonra Bayan Moon gülerek, “Sihir gösterisi için kimler sıraya girmiş *gördün mü?*” dedi.

Bayan Moon, Oliver ve Bay Moon gazete önlerinde, kahvaltı masasına oturdular. “Cecily Hızlıgümüş ve onun

deniz yılanları, Büyücü Kurtçukkafa, Büyük Gorindo ve ah!”

Oliver annesinin eliyle işaret ettiği şeyi görmeye çalışarak, “Ne oldu?” diye sordu.

Annesi parmağıyla gazeteye hızlıca vuruyordu. Sonra konuşmaya başladı. “Söylenenlere göre, çok özel bir misafir de olacakmış ve bu kişi Büyücü Eliot!” Gazete bunu çok resmi bir dille duyuruyordu.

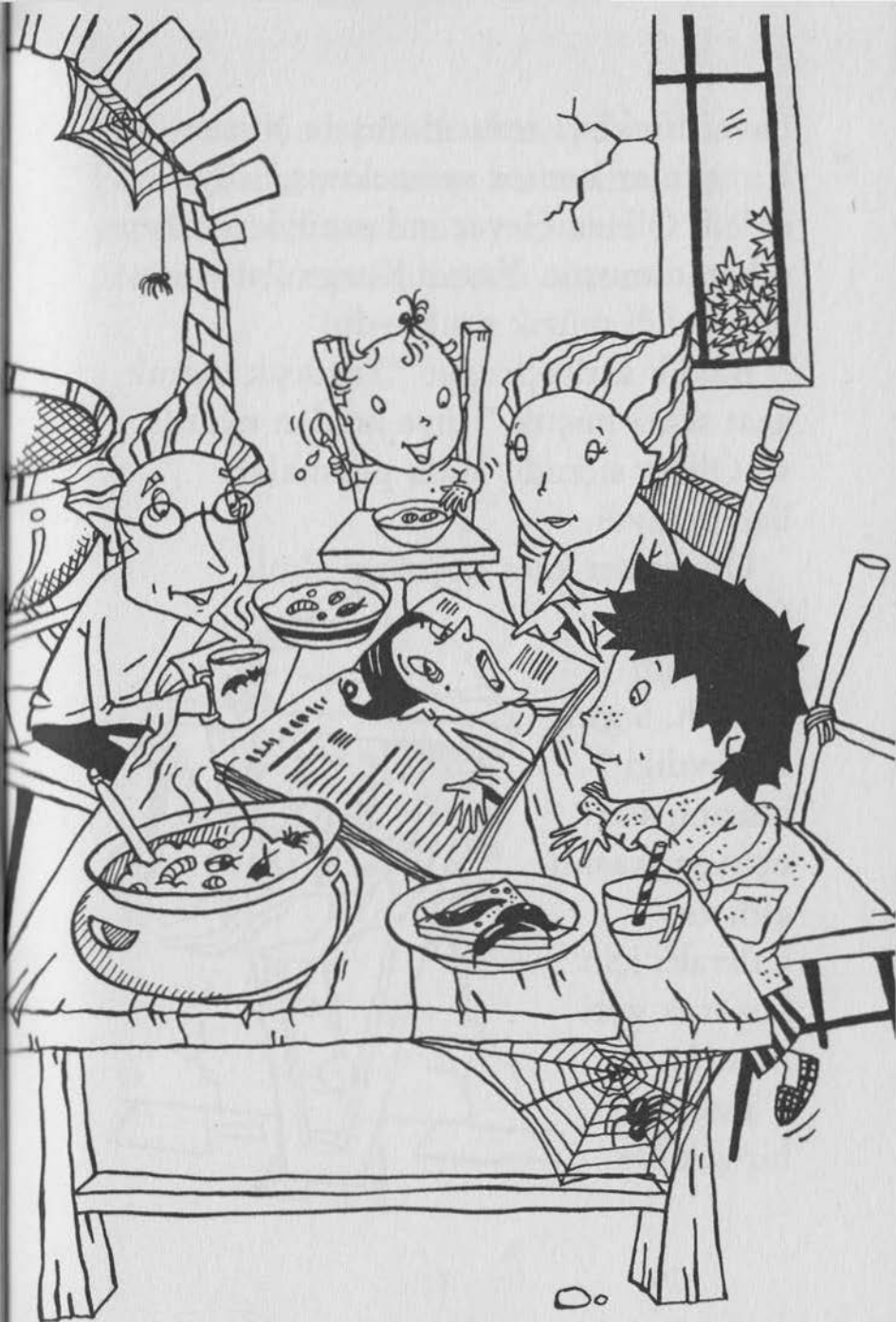
“Vay canına,” diyen Oliver derin bir nefes aldı. Büyücü Eliot onun kahramanıydı – ve tüm ülkedeki en iyi büyücüydü!

Cadı Bebek “Eliot Kokuluperuk,” diye bağırdı.

“Kara okların süpürge saplarıyla bir uçuş gösterisi de olacakmış,” diye Bay Moon yüksek sesle gazeteyi okudu.

“Harika!”

“Karanlık çöktükten sonra ateşböceği

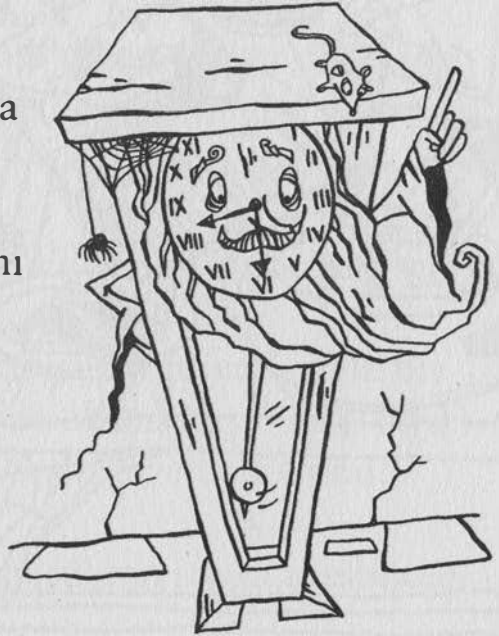

havai fişekleri atılacakmış ve Yırtıcı Kuzgunlar konser verecekmiş,” diye ekledi Oliver. Heyecandan tüyleri diken diken olmuştu. Yırtıcı Kuzgunlar onun en sevdiği müzik grubuydu!

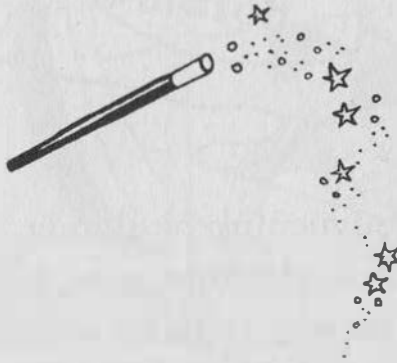
Büyük sarkaçlı saat “Yaklaşık olarak saat sekiz buçuk,” diye aniden uyardı ve Oliver sıçradı. Hala pijamaları üzerindeydi.

Oliver üst kata koştu ve okul formasını ve pelerinini giyindi. Sonra en sevdiği asasını, sivri uçlu şapkasını aldı ve kahvaltı için koşarak geri döndü.

Bugün iyi bir şekilde

başlamamış olabilirdi. Ama Sihir Festivali'nin çok yakın bir tarihte yapılacak olması her şeye farklı gözlerle bakmasına neden oluyordu!

O sabah büyücülük okulunda, Müdire Bayan MacKertenkele, genç büyücü ve cadıların hepsini toplantı salonuna çağırdı. Sevinçli bir şekilde “Bu seneki Sihir Festivali’nden hepinizin haberi olduğundan eminim,” dedi. “Bu seneki geçit töreninde okulumuzun da yer alacağını söylemekten, büyük bir mutluluk duyuyorum.”

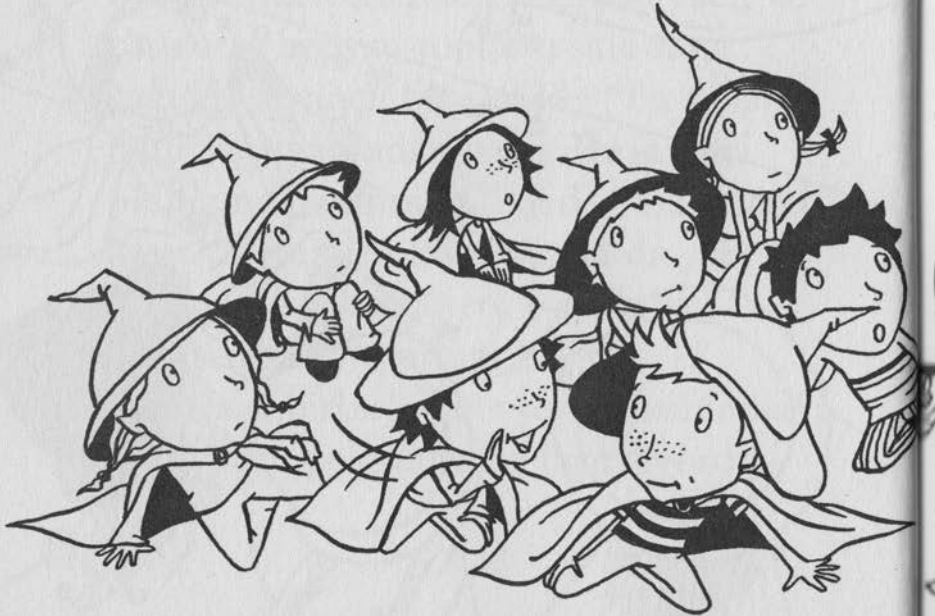
Herkes birbirine bir şeyler fısıldamaya başlarken, pelerinler de hışırdıyordu.

Oliver en iyi arkadaşı Jake Kurbağasıgılı'ne döndü, gözlerinin içi parlıyordu. "Harika!" diye fısıldadı. "Ben..."

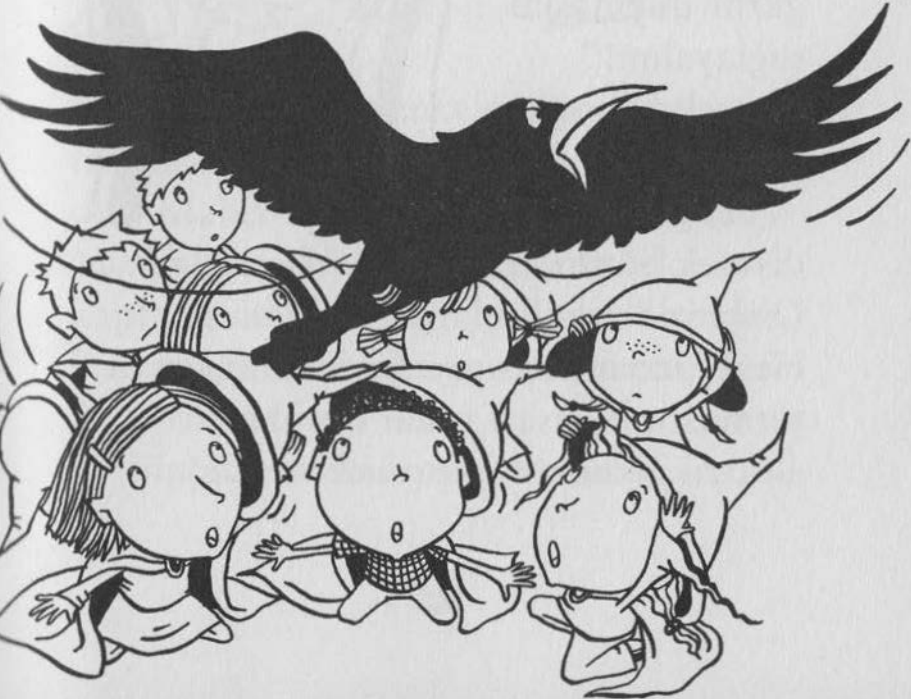
"GAAK!" Bayan MacKertenkele'nin kuzgunu kendi aralarında yaptıkları bu konuşmaları beğenmediğini gösteren bir şekilde ciyakladı. Tünediği perde kornişinden aşağı doğru uçtu, öğrencilerin kafalarının üzerinden alçak bir pike yaptı ve yolu üzerinde bulunan birkaç sivri uçlu şapkaya vurarak şapkaları yana yatırdı.

Oda eskisi gibi sessizleşti. Kuzgun gelip

omuzunun üzerine konduğunda,
“Teşekkür ederim, küçük tüylü
kanadım,” dedi Bayan MacKertenkele.
Kuzgun, Bayan MacKertenkele’nin
saçlarının arasında kıvranan bir böceği
gagaladı ve sonra da böceği yuttu.

Müdire “Nerede kalmıştım? Ah, evet,
geçit töreni. Hepiniz gruplara
ayrılacaksınız,” diye sözlerine devam
etti. “Ve her grubun ana konusunu
seçecek bir takım kaptanı olacak.
Müzik, kıyafetler ve tabii ki büyü

konularını
seçebilirsiniz.”

Ağzını o kadar çok
açarak gülümsedi
ki, Oliver onun
ağzındaki
simsiyah olmuş
yedi çürük dişi
de gördü.

“Gıdaklayan
Gaz Lambası’nın
okulumuzla
gurur duymasını
sağlayalım!”
diyerek bir çığlık
attı.

“Yaşasın!”

diyerek bütün öğrenciler alkışladılar,
Oliver da arkadaşlarına katıldı.
Heyecandan asasını o kadar sıkı sıkıya
tutmuştu ki, asası tuhaf bir mavi
elektrik akımıyla çatırdadı ve asadan

tıpkı havai fişek gibi kıvılcımlar çıkmaya başladı. “Bu çok *eğlenceli* olacak,” diyen Oliver, Jake’e gülümsedi.

Bayan MacKertenkele okulu takımlara ayırmaya başladı. Tıpkı baş cadı Mabel Maldeval gibi, baş büyücü Merlin Kaşıkbüken de tabii ki takım kaptanlarından biriydi. Oliver ikisinden birinin takımına girmeyi umut etti. İkisi de harikaydılar!

“Pippi Sessizkedî, sen Mabel’in

takımındasın,” Bayan MacKertenkele listesini okuyordu. “Jake Kurbağasıgili, sen Merlin’in takımındasın...”

“EVET!” diye alkışladı Jake, yüzünden halinden hoşnut bir gülümseme vardı. Ayağa kalktı ve Merlin’in takımının yanına gitti.

“Oliver Moon, sen Snivel’in takımındasın,” dedi Bayan MacKertenkele. “Boris Yarasakanadı...”

Snivel’in takımı mı? Ah. Oliver bundan hiç hoşlanmamıştı. Snivel Peygamberdevesi mükemmellerden biriydi ve çok sıkıcıydı. Aynı zamanda garabetin de tekiydi. Ve çok ama çok inekti.

Oliver derin bir nefes aldı ve ayağa kalktı. En azılı düşmanı Bully Öcümayası da onunla ayağa kalktı, yanından geçerken dirseğiyle Oliver’ı dürttü. “Görünüşe bakılırsa aynı

takımdayız,” diye sırtıttı Bully. Sarı gözleri zoraki bir şekilde gülümsüyordu. “Çok şanslısın, öyle değil mi?”

Oliver’ın biraz kalbi sıkıştı. Snivel’in takımında, Bully Öcümayası’yla birlikte mi olacaktı? Geçit töreni artık kendisine beş dakika önceki kadar eğlenceli gelmiyordu.

Salonun diğ er ucunda, Merlin'in takımı toplanıyordu. Daha Őimdiden Merlin asasını havada d ond rmeye başlamıştı ve ağızından alevler saçarak havada uçan kıızıl bir ejderhanın resmini büyüyle havaya çiziyordu. "İşte bunu geçit töreni için birlikte yaratacağız." Oliver, Merlin'in takımına bunu söylediğini duydu.

Takımındakiler, tabii ki bu fikre heyecandan  ıldırımış gibi bakıyorlardı.

Snivel'in grubuna katılırken Oliver, *'Bu hiç adil değıl,'* diye düşündü.

Neden Jake, Merlin'in takımına verilmişti de; kendisi verilmemişti?

"Tamam, ekip," dedi Snivel,  enesindeki tek kılı eliyle d ond rd , "se eceğıim konu... iksir mayalamak."

" ok sıkıcı," diye inledi Bully    mayası. Oliver ilk kez onunla aynı fikirdeydi.

Snivel sözünün kesilmesine aldırırış

etmedi. “Büyük Usta kıyafeti
giyeceğim,” diye sözlerine devam etti.
Ayak parmaklarından kulaklarına
kadar kıpkırmızı kesildi. “Ayrıca

tekerleklerinin üzerinde ilerleyen büyük kazanın önünde yürüyeceğim. Şimdi size görevlerinizi bölüştüreğim,” dedi. Sonra takımın geri kalanını eliyle işaret etti, “Sizler benim bileşim malzemelerim olacaksınız.”

Oliver’ın omuzları çöktü. Aman ne güzeldi. Şansının nasıl olduğunu biliyordu, ölü bir yarasa gibi işi bitmişti. Ooof of!

“Bu gerçekten çok eğlenceli bir numara olacak,” dedi Snivel. Gözleri parlıyordu. “Eğlenceli ve eğitici! Kazanın yanında yürürken asamı her salladığımda bileşim malzemelerinden biri kazanın içine atlayacak. Böylece geçit törenin sonunda hepiniz kazanın içinde bir araya gelmiş olacaksınız. Bu süper olmaz mı?”

“Ne? Kazanın içine girdikten sonra geçit törenin kalan kısmını göremeyecek miyiz?” diye sordu Hattie

Kurbağaborazancısı. Dehşete düşmüş
bir şekilde bakıyordu.

“Haklısın,” dedi Snivel.

“Olumlu. Hımın...evet.”
diye parladı. “Sanırım
tamamen böyle olacak.
Gerçekten tam
olarak böyle
olacak.”

“Tamamen
sıkıcı bir şey
olacak demek
istiyorsun
herhalde,” diye
mırıldandı
Bully Öcümayası.

Hattie, Oliver’a
bakarak gözlerini
döndürdü. Geçit töreninde sanki hepsi
de karanlık bir kazanın içinde olmak
için can atıyorlardı! Asla olmazdı!

Snivel daha bitirmemişti. Sıska

göğsünü kabartarak, “Şimdi, bir büyücü olarak en önemli kişi benim,” dedi. “Ve asamı her salladığımda kırmızı ve mor bir duman asamdan etrafa yayılırsa bunun gerçekten çok heyecan verici görüneceğini düşünüyorum. Sonra da dumanlar kırmızı ve mor kağıt yıldızlara dönüşecek.” Bu önerisinin alkışlarla karşılanmasını beklermiş gibi etrafına bakındı. Kimse alkışlamadı. “Ve sonra, işte böyle şeyler düşünüyorum...”

Oliver kendisini sürüklenip giderken buldu. Geçit töreninde sıkıcı bir bileşim malzemesi kıyafeti giymek zorunda kalacak olması zaten yeterince kötüydü. Snivel’in *kendiyle* ilgili ilginçlikten uzak, saçma sapan konuşmalarını dinlemek zorunda kalmasından bile daha kötüydü!

Bully Öcümayasası’nın “...Sanırım bunu en iyi Oliver yapar,” dediğini

duydu aniden. Oliver düşüncelerinden sıyrıldığında, takımının geri kalan kısmının kendisine baktığını fark etti.

“Hımm...” diye mırıldandı Oliver, dinlemediğini itiraf etmek istemiyordu.

“Böylesine önemli bir görevi ancak senin gibi olgun ve hassas biri kabul eder,” diye sözlerine devam etti Bully Öcümayası. “Tıpkı Oliver gibi biri.”

Snivel’in bakışları olumlu ışınlar saçıyordu.

“Ah, gerçekten bunu yapacak mısın, Oliver? Gerçekten yapacak mısın?” diye umutla sordu.

Oliver duraksadı.

Neden söz ediyorlardı? Hiçbir fikri yoktu. “Hımm... tamam,” diye kabul etti ve parmaklarını çapraz yaptı. Bu önemli görev her ne ise, bir iksir bileşimi olmaktan daha kötü olamazdı, bundan emindi.

“Çok güzel,” dedi Snivel ve Oliver’ın sırtına vurdu. “Sana çöp torbalarını biz sağlayacağız, tabii ki. Her şeye rağmen, çöpleri toplamak da *çok* önemli.”

Snivel'in sözlerini duyan Oliver'ın ağzı dehşetle açık kaldı. Çöp toplamak mı? Çöpleri toplamayı gerçekten kabul mü etmişti?

Bully Öcümayası'nın yılışıkça konuştuğuna bakınca, acı gerçeği anladı. Evet. Kendisinin bileşim malzemesi kıyafeti giymesine gerek kalmamıştı. Diğerleriyle birlikte büyük kazanın içine de atlamayacaktı. Bunların yerine Oliver Moon takımının geçit töreni sırasında arkadan

yürüyecekti. Kırmızı ve mor kağıt yıldızları toplayacak ve onları çöp torbasına dolduracaktı.

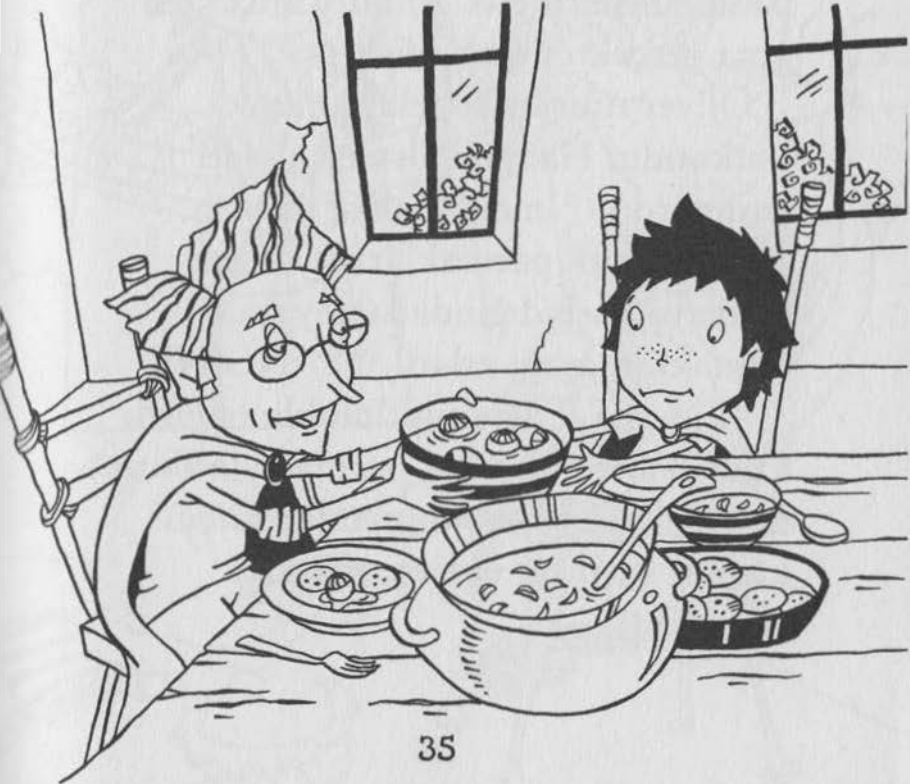

Oliver'ın annesi ve babası o akşam çay saatinde onu neşelendirmeye çalıştılar. Katırtırnağı güvecini kepçeyle tabağına dolduran annesi ona cesaret vererek, “En azından geçit töreni boyunca pis kokulu bir kazanın içinde sıkışıp kalmayacaksın,” dedi.

“Hayır, bunun yerine sadece pis kokulu eski çöp torbalarını taşıyacağım,” diye homurdandı Oliver. Çatalını yeşil bir patatese sapladı ve

ikiye böldüğü patatesi hapır hupur yedi.
“Bu hiç adil değil. Merlin’in ejderha takımında olmak istiyordum.”

Oliver’ın babası içi gözlerle dolu çanağı ona uzattı. “Tamam, biz hala seninle gurur duyuyoruz, Oliver,” dedi. “Bahse girerim Gıdaklayan Lamba Sihir Festivali’nin en iyi çöp toplayıcısı sen olacaksın!”

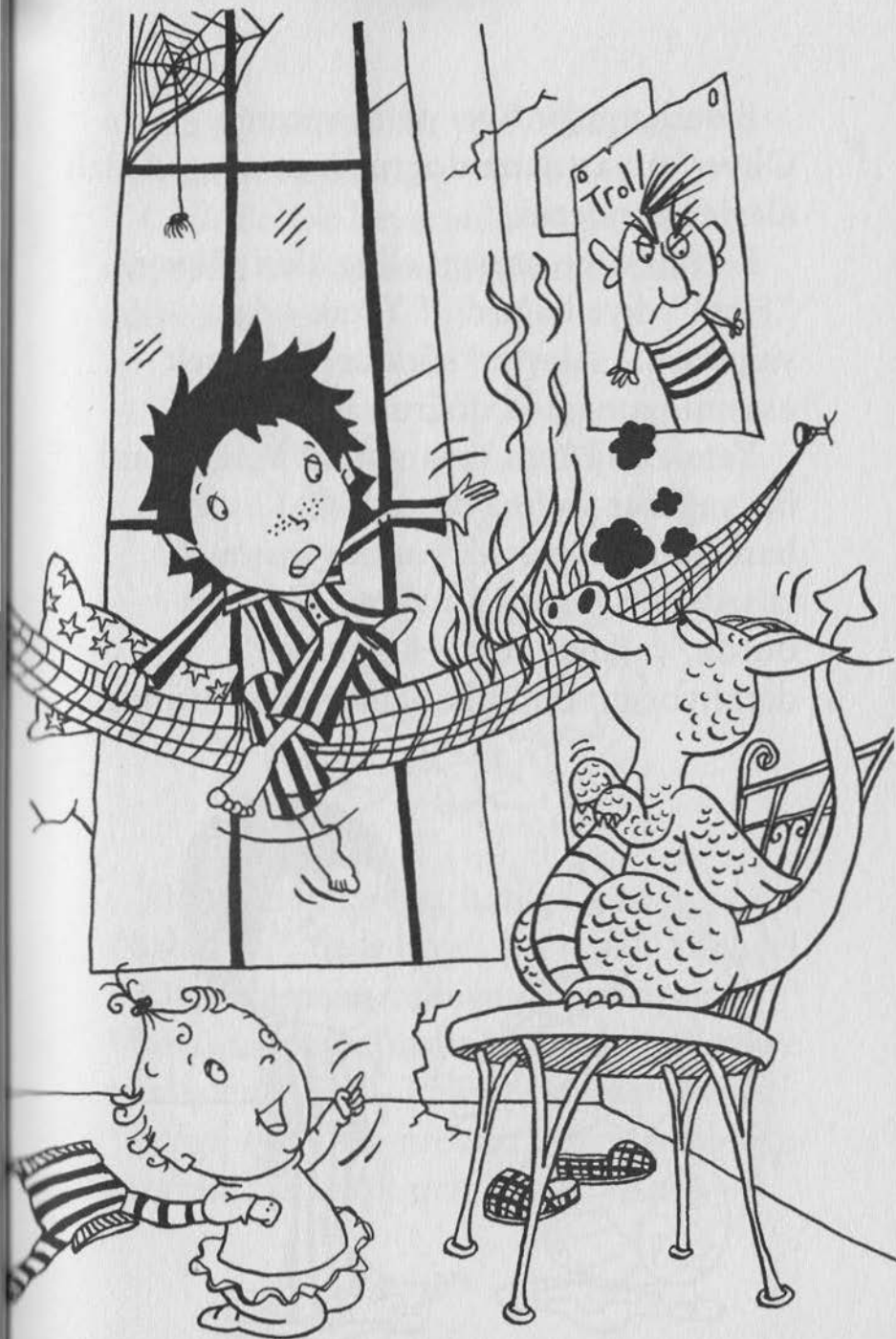

Oliver'ın yüzü asıldı. Evet, haklıydı. Böyle bir şey yüzünden hiç gurur duyulur muydu?

Ertesi sabah, bir yanık kokusu Oliver'ı uyandırdı. 'Babam yulaf lapasını yine yaktı,' diye düşündü uykulu bir şekilde ve hamağında döndü. Ama sonra ayağının gittikçe ısındığını fark etti. Ahhh! Gerçekten ama gerçekten çok sıcaktı!

Oliver oturdu ve telaşlanarak yutkundu. Hamağı alevler içinde yanıyordu! "İmdat!" diye bağırdı. Alevler ayak parmaklarına doğru gelmeye başladığında sıçrayarak hamaktan aşağı atladı. "YANGIN!"

"Ejderha," diye mutlulukla bağırdı Cadı Bebek. Tombul parmağıyla burun deliklerinden kara dumanlar tüten küçük, yeşil bir ejderhayı işaret ediyordu.

Ejderha geğirdi ve nefes vererek Oliver'ın yastığına doğru kocaman ve hızlı alevler gönderdi.

Beceriksizce asasını eline alan Oliver, “Hey!” diye bağırdı. “Yatak odası yağmuru... Alevleri söndür!” diyerek asasını hamağına doğru salladı.

Yatak odasının tavanından aşağıya ani bir yağmur yağmaya başladı. Oliver'ın hamağının simsiyah yanmış kısmı cızırdadı. Oliver hamağının yanında durdu, yağmur suları üzerinden damlıyordu. Pullu kanatlarından birinin

altına sığınmış olan yeşil ejderhaya bakmaya başladı.

Cadı Bebek heyecanlanmış çığlıklar atıyordu ve yağmurun altında dans ediyordu.

Ejderhanın sırtına hafifçe vurarak, “Bahçeye,” dedi neşeli bir sesle. “Bahçe!”

Oliver asasını sallayarak çabucak “Büyü-tersine dönsün! İşler daha kötüye gitmeden!” dedi. Yağmur aniden kesildi. “*Bahçe mi?*” diye tekrarladı ve kaşlarını çatarak kız kardeşine baktı. “*Bahçe*

derken neyi kastediyorsun?” dikkatle ejderhaya baktı. “Bu ejderhayı bizim bahçemizde mi buldun?”

Cadı Bebek’in yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi ve başını sallayarak onayladı. “BENİM ejderhamı,” diye gururla duyurdu. “Benim!”

Ejderha badi badi yürüyerek yatak odasına doğru ilerlerken Oliver, “Harika!” dedi. “Her zaman, evcil bir hayvanımızın olmasını istemiştim.”

Yüzüne kocaman bir gülümseme yerleşti.
“Mükemmel!”

Ama Oliver’ın ejderhayla ilgili olarak hissettiği güzel duygular fazla uzun sürmedi. Aynı sabah okul yolunda Jake’e, “Bu ejderha *korkunç!*” diye homurdanıyordu. Kahvaltı için kazanın altındaki ateşi nasıl canlandıracağını öğretmeye çalışıyorduk, ama babamın süpürge sopasını ve annemin geceliğini yakmayı başardı. Üstelik bütün bunları benim yatağımı ateşe verdikten sonra yaptı!”

Jake kıkırdadı. “Annen ve baban onu evde tutmanıza izin verecekler mi?”

Oliver omuzlarını silkti. “Kim bilir? Şimdilik bahçeye sürgün edildi. Babam kendi evine geri uçacağını ümit ediyor. Ama ben evden çıktığım sırada, ejderha sinirli bir şekilde surat ediyor ve

annemin zehirli sarmaşıklarını yakmaya çalışıyordu.” Düşünceli bir şekilde başını salladı. “Tımarhaneye dönen evden çıkmak için daha fazla

bekleyemedim ve okula geldim.”

“Ben de daha fazla bekleyemedim,” dedi

Jake. Yürürlerken

kafatasından

futbol topunu

sektiriyordu.

“Geçit töreni

takımımın sonraki

toplantısını dört

gözle bekliyorum.

Dün akşam

bütün gece

boyunca

ejderhamızın

kuyruğunu

tasarlamak için çalıştım. Merlin benden kuyruğu yapmamı rica etti,” diye gururlu bir ses tonuyla konuştu.

“Sanırım kuyruğu yapmam...”

Ama Oliver onu dinlemeyi çoktan bırakmıştı.

Aniden kahkahalarla gülerek, “İşte bu!” diye bağırdı. “İşte bu!”

“İşte ne?” diye sordu Jake. Şaşırmış görünüyordu.

Oliver, Jake’in kafatası topunu sıkıca kavramıştı ve topu kafasında sektiriyordu. Sivri şapkası kaldırıma düşmüştü, ama Oliver bunun farkında bile değildi. “Jake, şu an bana çok mükemmel bir fikir verdin,” diyerek sıırıttı. “Belki de çöp toplamak her şeye rağmen çok eğlenceli *olacak!*”

Jake boş gözlerle arkadaşına bakıyordu. “Nasıl?” diye kuşkulu bir şekilde sordu.

“Ejderhayı kullanacağım!” diye bağırdı Oliver. “Bütün çöpleri toplamak yerine, ejderha onları nefesiyle yakıp kül edebilir! Ne kadar harika bir fikir, öyle değil mi?”

“Kızartma yapacaksın!” diye güldü Jake. “Büyük olasılıkla *Gıdaklayan Gaz Lambası* gazetesinde ve diğer

yerlerde resmini yayınlayacaklar. Ama... senin ejderhanın durumu ne olacak... o biraz vahşi gibi. Geçit törenine kadar onu eğitebilecek misin?"

Oliver duraksadı. Ahh. Ejderhayı eğitmek. Şöyle ya da böyle, bu küçük ayrıntıyı unutmamalıydı. Asasını düşünceli bir şekilde elinde döndürdü. "Evet..." diye söze başladı. Daha önce hiç ejderha eğitmemişti. Bu iş ne kadar zor olabilirdi ki?

Hemen sonra Bully Öcümayası çıkageldi. Yüzünde iğrenç bir sırıtış vardı. Ceplerini Oliver ve Jake'in önünde boşaltarak, "İşte başlıyoruz," dedi. Çiğnenmiş bir kurbağa bacağı ve yenmiş bir elma sapını cebinden çıkarttı. Yeşil sümüklü bir mendili yere attı ve korkunç büyüklükte bir pelerinin tozunu silkeledi. "Artık çöp toplama işinde deneyim kazanmaya başlayabilirsin." Sonra kahkahalarla

gölmeye başladı. Sarı tükürükler
ağızından çamurlu bir yağmur gibi
etrafa yağdı.

Oliver yüzündeki tükürükleri sildi,
sonra da kollarını kavuşturdu. “Aslına
bakarsan, geçit töreninde çöpleri ben
toplayacak değilim.” Böhürlenerek
konuşmaktan kendini alamıyordu.
“Evcil ejderham çöpleri benim için yok
edecek.”

Bully Öcümayası küçümseyen bir şekilde bakıyordu.

“Senin evcil bir ejderhan yok ki,” diye dudak büktü.

Bully’nin çöp yığının üzerine basarken, “Sen öyle san,” dedi Oliver. Arkasını döndü ve çöp yığınıyla dolu kaldırıma bakarak işaret etti. “Şu attıklarını kendin toplarsın artık.”

Aynı gün okuldan sonra, Jake ejderhanın ilk itaat dersini vermek için Oliver’la birlikte eve geldi.

Evin önüne geldiklerinde Oliver, “Neyse ki annem ve babam ona ufak tefek bir şeyler öğretmeyi başarabildiler,” dedi. “Sen bekle, Jake. Zaman kaybetmeden onu eğitmeye başlayacağım.”

Ev is kokuyordu. Ön kapıdan içeri girdiklerinde, koridordaki halı birkaç yerinden yanıyordu ve tavan is

lekeleriyle kaplanmıştı. Ejderhanın hala evde olduğu açıktı, ama şu an neredeydi acaba?

Mutfağa girdiklerinde, “Dottie mi? Bahçede,” dedi Oliver’ın annesi.

Dikiş iğnesinde kıvranan yün kurtlarıyla geceliğindeki deliği tamir etmeye çalışıyordu.

“Dottie mi?” diye inledi Oliver.

“Ona bu ismi taktık,” diye yanıt verdi annesi. “Ona çay için nasıl karafatma kızartacağını öğretmeye

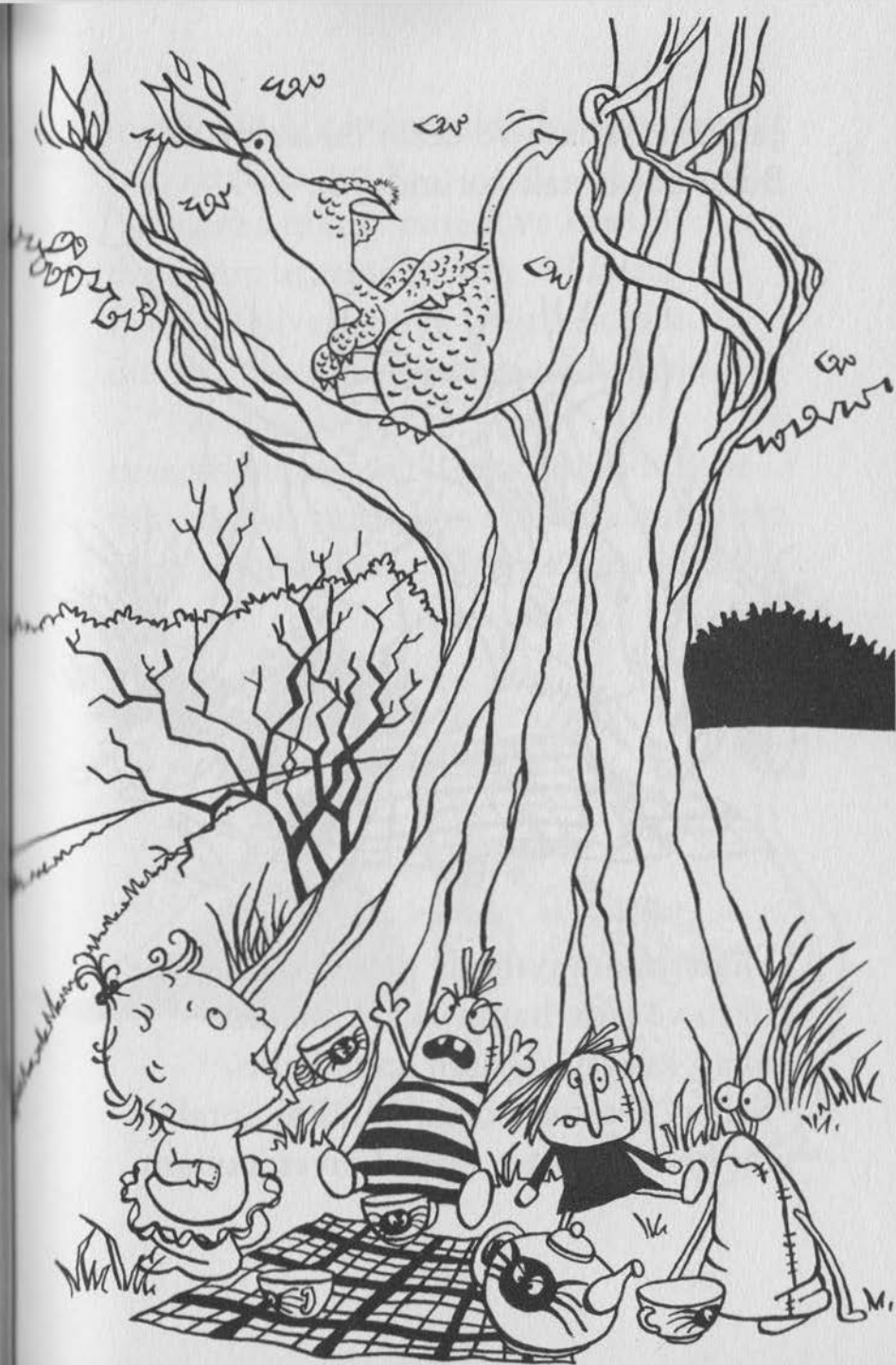
alışıyordum, ama yanlışlıkla perdeleri ateşe verdi.” Pencereden dışarıya baktı. “Koridordaki halıyı, oturma odasındaki halıyı ve babanın yeni pelerinini de yaktı. Bu yüzden dışarıda durmasının daha iyi olacağına karar verdim.”

Oliver ve Jake bahçeye ıktılar. Dottie dolaşıkdal ağacının üzerine tırmanmıştı. Cadı Bebek’in püsküllü berelerinden birini başına takmıştı ve yüzünde huysuz bir ifadeyle yaprakları ateşe veriyordu.

Ağacın altında, Cadı Bebek birkaç canavar bebek oyuncağıyla bir çay partisi düzenlemişti. “Oyna,” diye elindeki çay fincanını sallayarak ejderhaya emir veriyordu.

Dottie esnedi ve dengesini kaybetti, ağaçtan aşağıya düşmeye başladı ve Cadı Bebek’in piknik battaniyesini ateşe verdi.

Oliver alevleri söndürmek için asasını

çabucak salladı ve derin bir nefes aldı.
Bunu başarmak zorundaydı.

Ejderhanın önünde dizlerinin üzerine çöktü ve ejderhanın akkor halinde yanan kızıl gözlerinin içine baktı. “Selam, Dottie,” dedi, kendini aptal gibi hissediyordu. “Ben Oliver, tamam

mı? Senin öğretmeniminim. Ve sana bir-iki şey öğreteceğim.”

Ejderha tekrar esnedi ve keskin dişlerinin arasından alev dilimleri fırladı. Oliver geriye doğru sıçradı, duman yüzünden gözleri yanıyordu.

“Güzel, işte böyle,” dedi cesaretlendirerek. “Geçit töreninde de tam olarak yapacağın işte bu...tabii ben sana söylediğimde. Diğer zamanlarda

bunu yapmayacaksın, tamam mı? Ben, “Ateş!” dediğimde, nefesinle ateşlemenı istiyorum. Tamam mı?”

Dottie keskin pençeleriyle yan tarafını kaşıdı.

Oliver bunu evet olarak kabul etti. Büyü yapmak için esasını havaya kaldırdı, kağıttan yıldızlar yağdıracaktı.

“Pırılda papriyo!” Ejderhanın önüne kağıt yıldızlardan bir yığın birikti. “İşte, bak. Yıldızlar. Onları görüyor musun?” diye sordu. Asasıyla yıldızları dürtüyordu. “Hazır mısın? Ateş!”

Dottie yıldızlara bakmıyordu bile. Sadece kaşınmaya devam ediyordu.

“Eeee... Dottie?” dedi Oliver nazik bir şekilde. “Bir saniyelğine kaşınmayı bırakabilir misin? Burada sana bir şeyler öğretmeye çalışıyorum.”

Dottie aniden kağıt yıldızların üzerine doğru aksırdı ve yıldızları kalın yeşil damlacıklarla kapladı.

“Tamam,” dedi Oliver. “İyi bir denemeydi. Ve şimdi bir daha dener misin? Ateş!”

Dottie ön pençelerini yalamaya başladı, pençelerini uzun kırmızı diliyle

temizliyordu.

Oliver
moralini
bozmamaya
çalışıyordu.
Dottie bütün
gün
boyunca
her şeyi

ateşe vermişti ve *bu sefer*, sadece *bu sefer* birisi onun ateşli nefesini alıp bir şeyleri yakmasını istemişti; ama o şimdi de kaşınmak ve pençelerini temizlenmekten başka bir şeyle ilgilenmiyordu. Kendine mahsus bir kişilikti!

Oliver destek almak için arkadaşına döndü, ama Jack ona kuşkuyla bakıyordu. “Biliyorsun, geçit töreninde ejderha kullanmak çok harika bir fikir,” dedi yavaşça “ama belki de *bu* ejderhayı kullanmamalısın.”

Oliver derin bir nefes aldı. “Her şeyi unutmamın daha iyi olacağını mı düşünüyorsun?” diye sordu.

Jake başını salladı. “Üzgünüm, ahbab,” dedi, “ama...”

Jake cümlesini tamamlayamadan aniden pis kokulu mor bir duman bulutunun içinden bir cin ulak, bahçede ortaya çıktı. Cin öksürdü ve konuşmaya başlamadan önce elindeki parşömeni dumanı uzaklaştırmak için salladı. “Olivia Moo’ya bir mesaj var!”

“Moon olacaktı,” diye Oliver cini düzeltti. “Oliver Moon.”

Cin, Oliver’ın önünde kaşlarını

çatarak parşömene baktı. “Çok özür dilerim,” dedi.

“Sihirli yazı bazen çok karmaşık olabiliyor. Snivel Peygamberdevesi’nden bir mesaj: “*Kaplumbağa* fikrini duydum.”

“Ejderha fikri,” dedi Oliver. Snivel’in bundan nasıl haberi oldu acaba diye merak etti. Olanları anımsayınca birden inledi. Bully Öcümayası doğruca Snivel’e gidip her şeyi anlatmış olmalıydı. Oliver’ın başını derde sokabileceğini düşünüyordu, buna hiç kuşku yoktu!

“Ahhh, evet. Senin ejderha fikrini duydum... Harika bir fikir,” diye cin okumaya devam etti. “Herkes buna çok bayılacak!”

Mesaj ulaştırılmıştı. Cin kıvrılan mor dumanların arasında aniden ortadan kayboldu. Cadı Bebek çay fincanıyla dumanları yakalayıp içmeye çalışıyordu.

Oliver ve Jack endişeli bakışlarla birbirlerine baktılar. “Artık geri dönüş yok,” dedi Oliver. “Snivel planımı biliyorsa, Bayan MacKertenkele’ye sorup onaylatmıştır. Kısa süre sonra bunu herkes öğrenmiş olacak. Artık fikrimi değiştirdiğimi söyleyemem.” Dottie, Cadı Bebek’in canavar

bebeklerinden birini yemeğe başladığında Oliver da derin bir nefes aldı. “Bu ejderhanın eğitilmesi gerek.”

Cadı Bebek’in öfkeyle attığı kulakları sağır eden ciyaklamasından

ürken Jake, “Evet,” diye onayladı.
“Ama... nasıl?”

Oliver arkasını döndü ve eve doğru yürümeye başladı. “Bilmiyorum,” dedi.
“Belki de...”

Aniden bir hışırtı sesi duyan ve umutla etrafına bakınmaya başlayan Oliver durdu. Bu hışırtı sesi yoksa kağıt yıldızlarını yakıp kül eden bir ses miydi?

Hayır. Bu o ses değildi. Bu kağıt yıldızları kendisine yatak yapıp, üzerine kıvrılan, yorgun ve küçük bir ejderhanın sesiydi ve ejderha hemen uykuya daldı.

Salı günü, Dottie kağıt yıldızları yedi.

Çarşamba günü, Dottie kağıt yıldızların içine saklandı.

Perşembe günü, Dottie kağıt yıldızlara aşırı duygusal bir şekilde yaklaştı ve Oliver'ın annesi, Oliver'a kağıtları ortadan kaldırmasını söyledi.

Ama Cuma günü, büyük bir atılım yaşandı. Oliver büyüyle başka bir kağıt yıldız kümesi yarattı ve bu sefer küçük ejderha gerçekten bütün kağıt yıldızları

yakıp kül etti. Ne yazık ki, ejderha kağıt yıldızları yaktığı sırada, Cadı Bebek onların içine saklanmakla meşguldü. Oliver aceleyle Cadı Bebek'in üzerine sağanak bir yağmur yağdırırken Cadı Bebek, "Yaramaz, Dottie!" diyerek ejderhayı azarlıyordu. "Rezil, Dottie!" Oliver ejderhadan ümidini kesmek

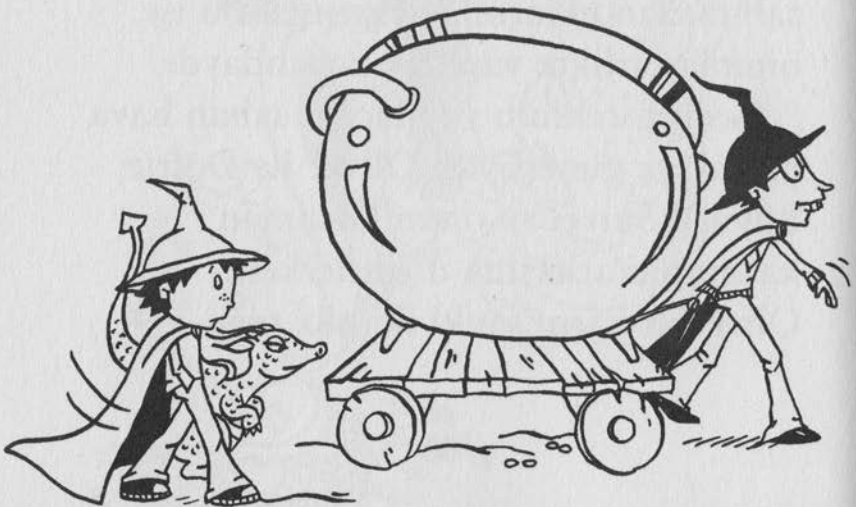
üzereydi. Cadı Bebek de artık ejderhaya pek meraklı değildi. Annesi ve babası da kendilerine yeni bir ev arıyorlardı. “Umarım her nereden geldiyse bir an önce oraya çekip gider,” dedi Bay Moon sıkıntılı bir şekilde. En sevdiği sivri şapkanın üzerindeki yanık izlerini inceliyordu.

Ama Oliver, Dottie’yi bu kadar çabuk salıverecek değildi. Çünkü artık Büyücülük Okulu’ndaki herkes ejderhanın geçit törenine Oliver’la birlikte geleceğini duymuştu. Ve herkes –hatta Bayan MacKertenkele bile– ejderhayı görmek için ne kadar sabırsızlandıklarını söylemişti. Bu işi onunla birlikte yapmak zorundaydı.

Geçit töreninin yapılacağı sabah hava parlak ve güneşliydi. Oliver ile Dottie, Büyücü Snivel ve onun kocaman kazanının arkasına dizilirlerken, Oliver’ın karnı sanki iki yüz tane

kurbağa bacağı yemiş gibi bulanıyordu. *'Lütfen Dottie doğru dürüst davran!'* diye dua ediyordu. Geçit töreni kasabanın ortasında alkış tutan cadı ve büyücüler kalabalığının içinden geçip Gıdaklayan Gaz Lambası Parkı'na girdi.

Merlin'in takımı çok gerçekçi görünen kızıl ejderhalarıyla birlikte en önde ilerliyordu. Kızıl ejderha o kadar öfkeli kükrüyordu ki, Dottie onu gerçek zannedip korktu. Mabel'in takımının tamamı canavar dev kostümleri giyinmişlerdi ve hep birlikte komik bir dev şarkısı söylüyorlardı. Beyaz cadılar,

biçim değiştiriciler ve büyölü canavarlar vardı. Hatta diğer festival katılımcılarını ezmemek için olağanüstü bir çaba gösteren ve etrafta paldır küldür dans eden, dost canlısı gerçek bir dev bile vardı.

Vuuuuu! Snivel kırmızı ve mor yıldızlardan oluşan ilk dalgayı büyüyle dağıttı. Kağıt yıldızlar havada uçuşuyorlar, güneş ışığını yansıtarak kıvılcımlar saçıyorlardı.

Yıldızlar yağmur gibi yere yağarken Oliver, Dottie'ye, "Ateş!" dedi.

Dottie yıldızları tamamen görmezlikten geliyordu ve hızlı hızlı yürüyordu, burnunu da havaya dikmişti.

"Bana bak, seni aptal ejderha, ne dedim ben... Ah, boş ver." Burnundan soluyan Oliver sivri uçlu şapkasını kafasından çekip çıkarttı ve bir avuç dolusu yıldızı şapkasının içine

doldurdu. Neden, ah, neden, bunun çok harika bir fikir olduğunu düşünmüştü ki?

Başka bir yıldız kümesini işaret ederek, “Ateş!” diye emretti. Dottie bunun yerine, Hattie Kurbağaborazancısı’nın hamamböceği kostümünü hafifçe yakıyordu.

Hattie maskesinin arkasından “Hey,” diye çığlık attı. “Kes şunu!”

“Özür dilerim,” diyen Oliver derin bir

nefes aldı. Şapkasının içine kağıt yıldızlardan bir demet daha doldurdu.

Yanına her şeye rağmen biraz çöp torbası alması gerektiğini düşünmeye başlamıştı. Dottie hala tek bir yıldız bile yakmamıştı.

Bir süre sonra, geçit töreni festival sahnesinin önünden geçmeye başladı. Her türden önemli görünümlü büyücü ve cadı kendi gösterilerini sahneye koymak

için hazırlanıyor, mikrofonlarının
alışıp çalışmadığını kontrol ediyor ve
asalarını ısıtıyorlardı.

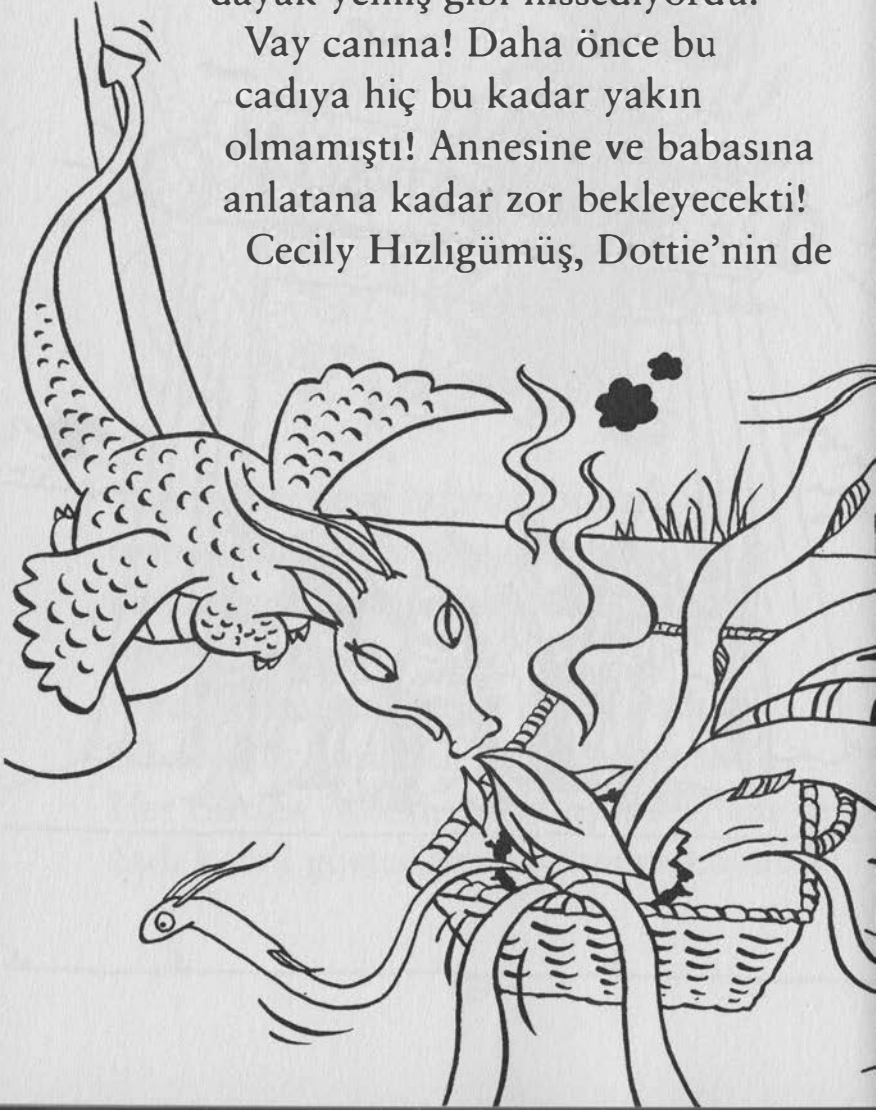
Kutlamaya katılan önemli cadılardan

biri olan Cecily Hızlıgümüş sahnenin
bir köşesinde deniz yılanlarının sepetini
hazırlıyordu. Oliver, Cecily

Hızlıgümüş'ü fark ettiğinde kendini
dayak yemiş gibi hissediyordu.

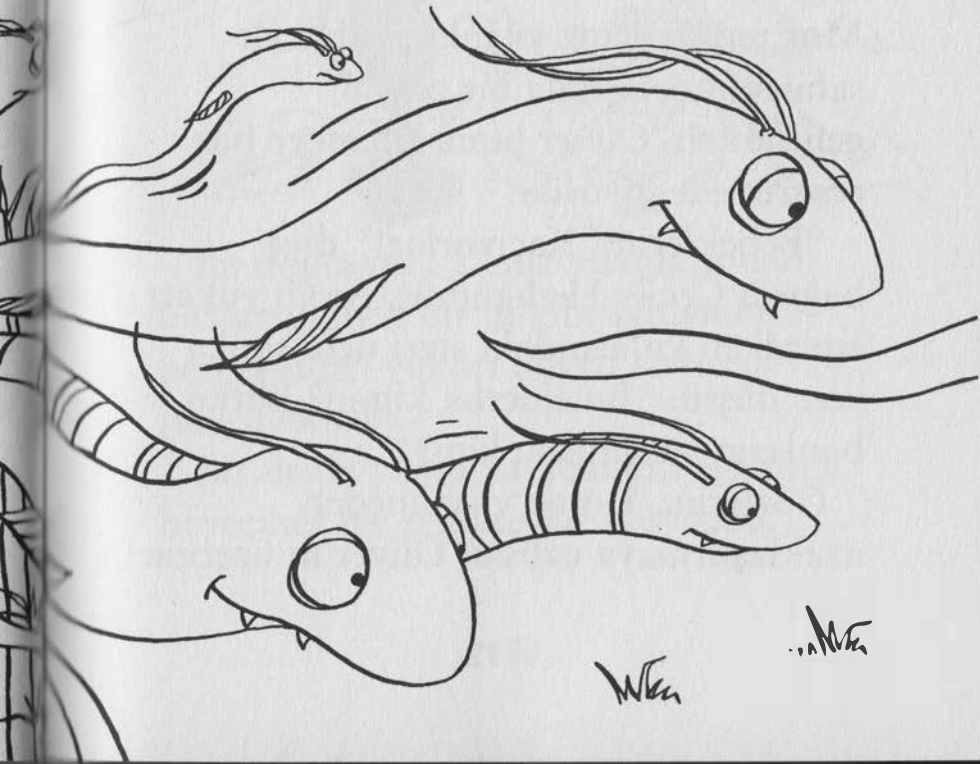
Vay canına! Daha önce bu
cadiya hiç bu kadar yakın
olmamıştı! Annesine ve babasına
anlatana kadar zor bekleyecekti!
Cecily Hızlıgümüş, Dottie'nin de

ilgisini çekmiş gibi görünüyordu.
Oliver'a küstah bir bakış fırlatan Dottie
aniden geçit töreninden kaçtı ve sonra
da uçarak sahnenin üzerine çıktı.

“Geri gel!” diye emretti Oliver.
Dehşet içinde ejderhayı seyrediyordu.

Dottie vızıldayan alev dilimleriyle
Cecily'nin sepetini yakıp bir delik
açmıştı. Bir saniye sonra sepetten kaçan
deniz yılanları her tarafa dağıldılar.

Mor renkli deniz yılanları çabucak sahnenin ortasında bir araya gelirlerken, Oliver bunu izlemeye bile cesaret edemiyordu.

“Bebeklerim! Kaçıyorlar!” diye bağırdı Cecily Hızlıgümüüş. Aşağı yukarı zıplarken kafasındaki sivri uçlu şapka yere düştü. “Bu ejderha kimin? Bütün bunların sorumlusu kim?”

Gözlerini, Dottie’yi sahneden uzaklaştırmaya çalışan Oliver’ın üzerine

çevirdi. “O benim,” diye itiraf etti Oliver. “Özür dilerim, o biraz...”

Cecily, “Seni aptal küçük büyücü!” diye Oliver’a bağırdı. “Deniz yılanlarım her tarafa dağıldılar!”

Bu doğrudu. Deniz yılanlarından biri uzun mor bir ip gibi sahnenin perdesinden yukarı doğru kayarak tırmanıyordu.

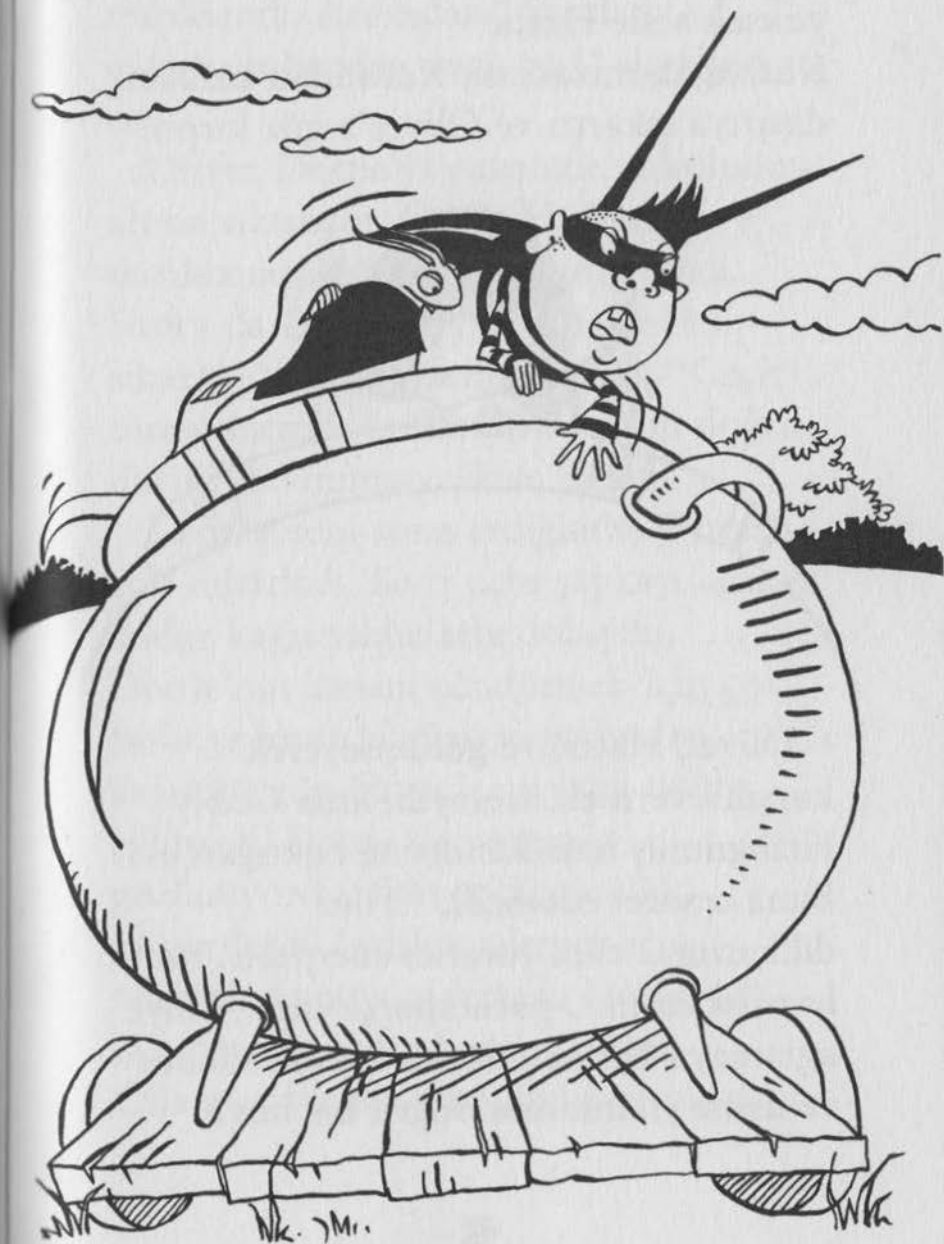
Bir deniz yılanı kalabalığın arasında heyecanlı bir şekilde sürünüyordu.

Yılan küçük siyah dilini dışarı çıkarttığında insanlar geri çekiliyor ve çılgınlık atıyorlardı.

Bir deniz yılanı hatta – ah, hayır! Bir deniz yılanı takımını geçit töreninde yürütmeye çalışan Mabel Maldeval'ın omuzlarına dolanmıştı. “Benden uzak dur, seni aşırı büyümüş solucan,” diye bağırdı ve yılanı üzerinden silkeledi. Sonra yere düşen yılanı tekmeledi.

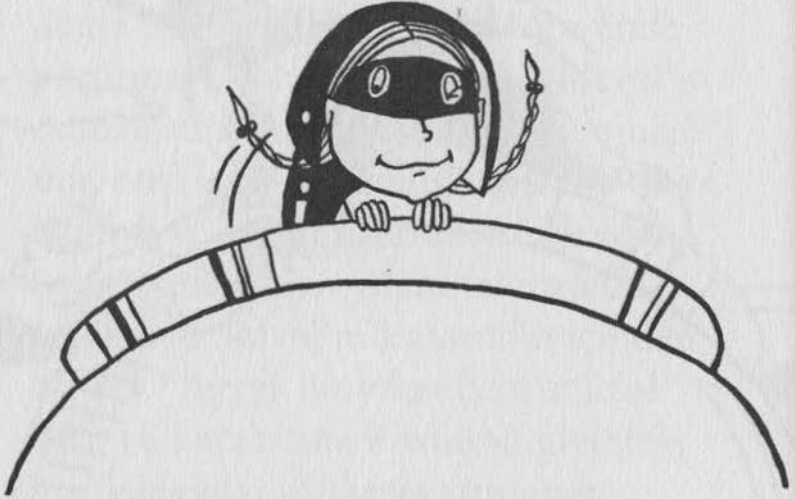
Büyücü Snivel'in kazanının içinden bir ses “Ayyy! Bu yılan beni soktu!” dedi ve karafatma kostümü giyinmiş biri kazandan dışarıya tırmandı. Dördüncü deniz yılanı karafatmanın sırtına sıkıca yapışmıştı, uzun sivri dişlerini kostümün arkasına geçirmişti. Yılanla güreşe tutuşan Bully Öcümayası'nın sarı gözleri maskesinin içinden etrafa dehşet içinde bakıyordu.

“Küçük bir yilandan bu kadar korkacağımı hiç sanmıyordum,” dedi

Nk. 7Mr.

yüksek sesle Hattie
Kurbağaborazancısı. Kazandan kafasını
dışarıya çıkarttı ve Oliver'a göz kırptı.

Oliver, Hattie'ye gülümseyerek
karşılık vermek üzereydi, ama Cecily
Hızlıgümüş hala kendisine baktığı için
buna cesaret edemedi. "Tüm
dikkatim... tüm yaratıcı enerjim... tüm
hazırlıklarım... paramparça oldu," diye
ağlamaya başladı. Sonra asasını salladı
ve deniz yılanlarına doğru bir büyü

mırıldandı. Ardından “Şimdi şu ejderhayı benden uzak tut!” diye feryat etti.

Oliver, Dottie’yi yakaladı ve kolunun altına sıkıştırdı. Cecily Hızlıgümüş’e mırıldanarak “Özür dilerim,” dedi. Sonra da Dottie’ye baktı. Dişlerini sıkarak “Hadi, gidelim,” dedi. “Geçit töreni bitmek üzere. Biraz olsun doğru dürüst davranmayı dene lütfen!”

Geçit töreni sona erdiğinde, Oliver çok rahatladı. Sivri uçlu şapkası ağzına kadar kağıt yıldızlarla doluydu. Dottie’nin ateşini söndürmek için çok fazla yağmur büyüü yaptığından, asası yorgun düşmüş ve yana doğru eğilmişti. Dottie de yorgun görünüyordu. Oliver büyücülük gösterilerini birlikte izlemek için ailesinin yanına giderken, Dottie tek bir ateş bile yakmamıştı. Dottie, Oliver’ın yanına yere kıvrılıp yatarken,

Oliver ‘Umarım artık biraz uyur,’ diye düşünüyordu. Dottie uyursa, artık başka sorun çıkartamazdı.

Gösteri başladı ve Oliver sonunda kendisini rahatlamış hissetti. Büyücü Solucankafa harikaydı. Kendisini bir

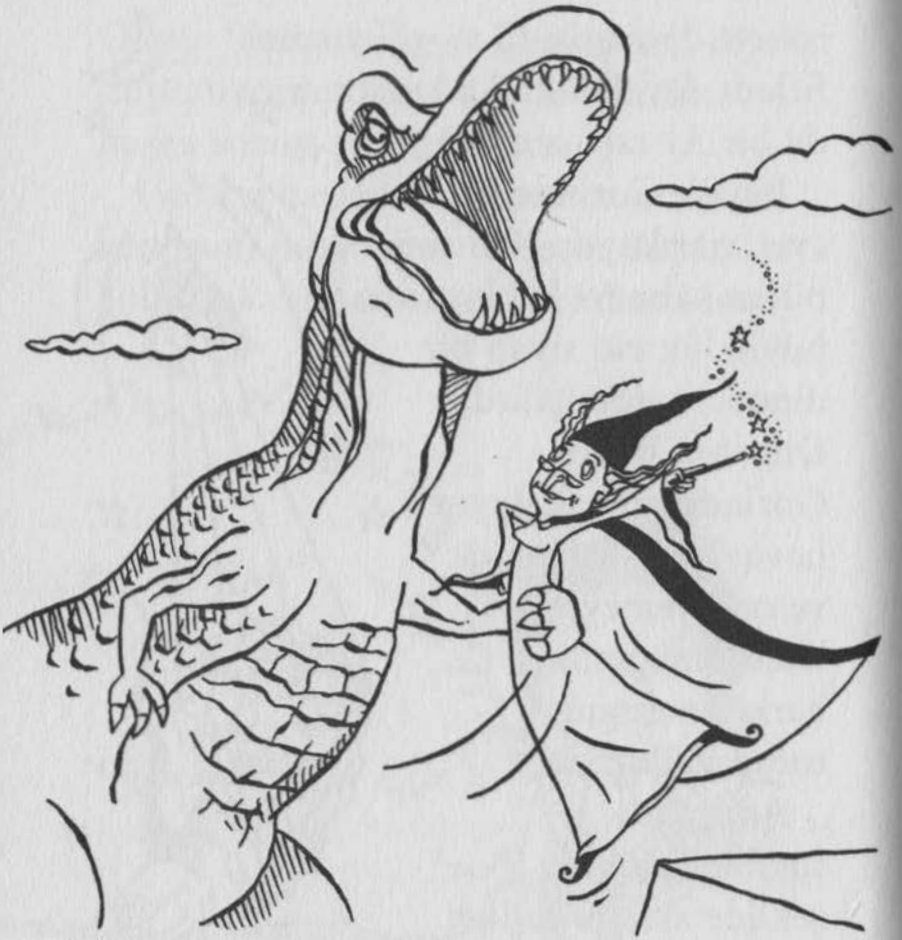

rokete dönüştürdü ve gökyüzüne fırladı. İki dakika kadar sonra da bir Ay taşına dönüştü.

Büyük Gorindo da... evet, harikaydı. Kedisini bütün sahneyi kaplayacak büyüklükteki siyah bir dinozora dönüştürdü. Dinozor, Büyük Gorindo'yu yakalayıp havaya kaldırdığında ve onu yemeye hazırlandığında, herkes nefesini tutup yutkundu.

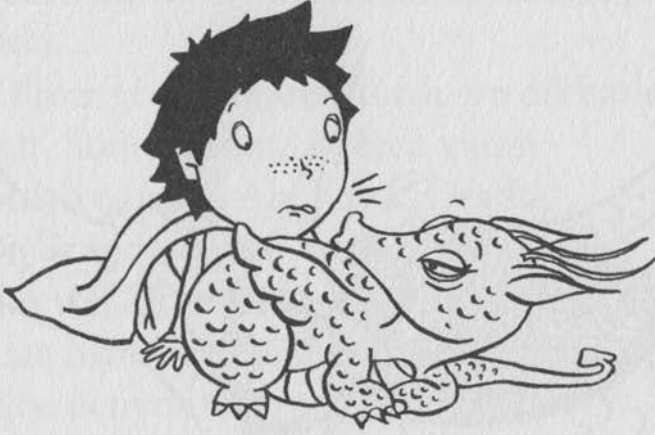
Ama cadı soğukkanlı bir şekilde asasını salladı. Mor renkli kıvılcımların parlamasıyla birlikte dinozor yeniden bir kediye dönüştü.

Cecily Hızlıgümüş'ün kafası biraz karışık gibi görünüyordu. Ne yazık ki deniz yılanları verdiği emirlerin

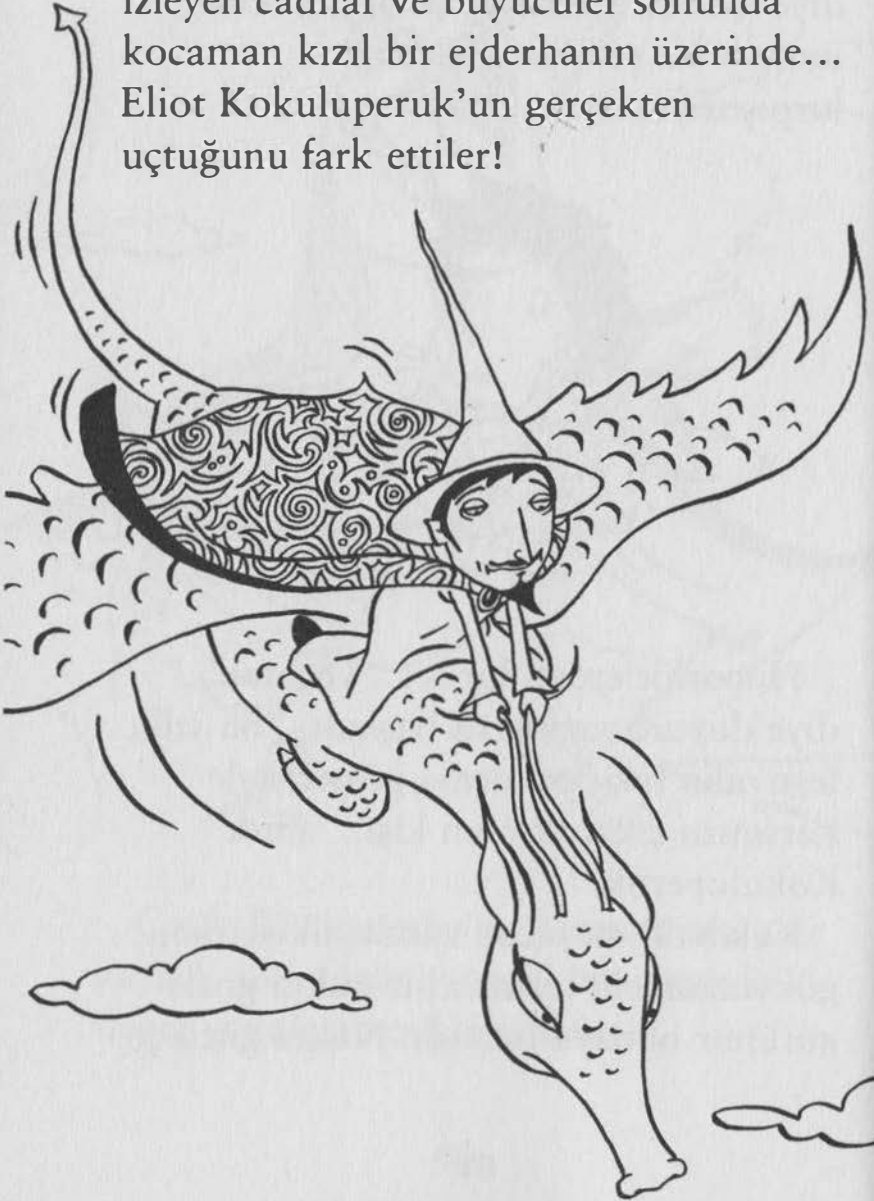
hiçbirine uymadılar. “Bu senin hatan,” diye Oliver, Dottie’ye tısladı, Dottie uykulu bir şekilde gözlerini kırptırıyordu.

Hoparlörlerden bir ses “Ve sırada,” diye duyuru yapmaya başladı, “bu yılki festivalin tek özel uçma gösterisiyle karşınıza çıkacak olan kişi... Eliot Kokuluperuk!”

Kalabalık heyecan içinde alkışlarken, gökyüzündeki kırmızı bir nokta gözle görünür olmaya başladı. Nokta gittikçe

büyüdü, büyüdü ve büyüdü. Bunu
izleyen cadılar ve büyücüler sonunda
kocaman kıızıl bir ejderhanın üzerinde...
Eliot Kokuluperuk'un gerçekten
uçtuğunu fark ettiler!

Kızıl ejderha kanatlarını havada güçlü bir şekilde çırpıyordu. Eliot Kokuluperuk ejderhanın sırtına oturmuştu. Ejderha aşağıya doğru alçalırken, Eliot kalabalığa el salladı. Ve orada...

Oliver gözlerini ovuşturdu ve dikkatle baktı. Sonra yanında yerde yatan Dottie'ye baktı. Ah, hayır. Orada, gökyüzünde büyük bir heyecanla kükreyen Dottie'ydi. Elinden geldiği kadar hızlı bir şekilde kızıl ejderhaya doğru uçuyordu. Uyumak ve sorun çıkartmaktan uzak durmak onun işi değildi!

Oliver bakmaya bile cesaret edemiyordu. Ejderhaların birbirleriyle çarpışacaklarından emindi... ve Eliot Kokuluperuk ejderhanın sırtından yere düşecek ve yaralanacaktı... Çok muazzam bir karmaşa yaşanacaktı ve *bütün bunlar Oliver'ın hatası olacaktı!*

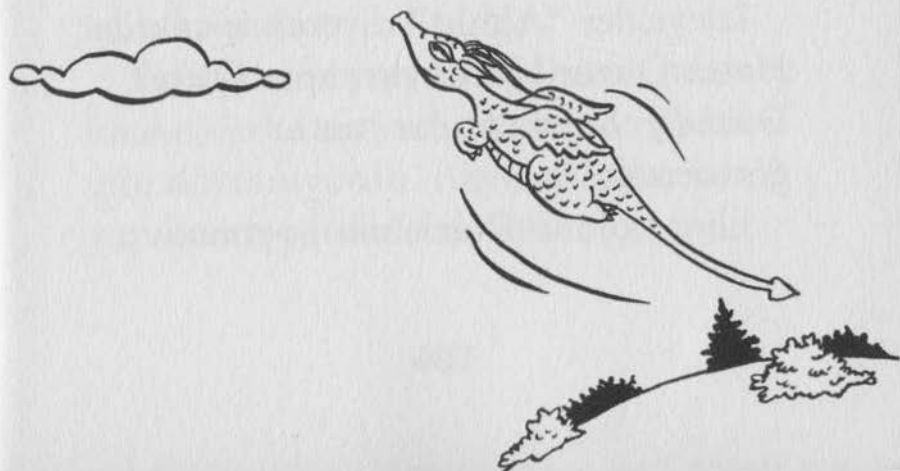
Gözleri kapalı olan Oliver aniden kalabalığın bir hayret nidası çıkardığını duydu. Birden herkes alkışlamaya başladı. Oliver gözünün birini yavaşça açarak baktığında, Dottie'nin çok güzel akrobatik bir gösteri yapan kızıl ejderhanın arkasında zarafetle uçtuğunu gördü.

Ejderhalar altı kez aynı hat üzerinde daireler çizerek uçarken, kalabalık koro halinde “Ooo!,” diye bağırıyordu.

Ejderhalar yavaşça birlikte geri geri uçarlarken, kalabalık nefesini tutarak “Vay canına!” diye bağırdı.

Ejderhalar bulutların arasında zikzaklar çizerken herkes “Yaşasın!” diye bağırdı.

İki ejderha da sahneye indiğinde herkes alkışladı ve ayaklarını yere vurarak “Bravo!” diye bağırdılar. Eliot Kokuluperuk kızıl ejderhanın sırtından yere atladı ve kendisine sevgiyle bakan

Dottie'ye doğru gitti. Sonra dumandan bir şekil yaparak üfledi... Yaptığı şekil bir kalpti!

İzleyiciler “Ahhh!” diyerek iç çektiler. Hatta Oliver bile böyle yaptı. Oliver, Dottie'yi hiç bu kadar mutlu görmemişti.

Eliot kolunu Dottie'nin boynuna

doladı. “Doris! Güvendesin! Senin için o kadar endişelendik ki!” diye mutlulukla çığlık attı.

Oliver’ın ailesi şaşkınlıkla bakıyordu.
Doris mi?

Eliot bakışlarını izleyicilerin üzerine dikti. “Doris burada gördüğünüz Defne’nin kızıdır,” dedi ve büyük kızıl ejderhanın burnunun üzerine okşadı. “Bizim için büyük bir talihsizlik oldu, Doris etrafta dolaşıyordu ve geçen hafta Gıdaklayan Lamba’da kalırken kayboldu. Her yerde onu aradık. Onu bulduğumuza inanamıyorum!”

Dottie’nin gerçekten Eliot Kokuluperuk’un ejderhası olduğunu düşününce, şaşkınlıktan Oliver’ın ağzı açık kalmıştı!

Tüm gösteri boyunca, Dottie sahnede kızıl ejderhanın yanında kaldı. Melek gibi davranıyordu. Büyülerin bazıları yapılırken yardım bile etti.

“Bizim yanımızdayken neden böyle davranmıyordu?” diye şikayet etti Bay Moon fısıldayarak.

Kızıl ejderhanın arkasından hızlı hızlı yürüyen Dottie’yi izleyen Bayan Moon, “Yeter ki mutlu olsun,” dedi kıkırdayarak. “Anneciğini özlemiş.”

Eliot gösterisinden sonra iki ejderhaya da sarıldı. “Bu yılki Sihir Festivali’ne beni davet ettiği için Gıdaklayan Gaz Lambası Konseyi’ne çok teşekkür ederim,” dedi. “Ve kaybolduğunda benim için Doris’e kim baktıysa, ona da çok teşekkür ediyorum,” diye sözlerine devam etti. “Ona çok iyi bakıldığı gayet açık belli oluyor.”

Oliver elini sallayarak, “Ona biz baktık!” diye bağırdı.

“Bizim için zevkti!” dedi Bayan Moon neşeyle.

Bay Moon, Bayan Moon sanki aklını

kaçırmış gibi ona baktı. Kulaklarına inanamayan bir şekilde mırıldanarak, “Bizim için zevk miydi?” dedi. “Ben öyle söylemezdim.”

Eliot, Moon ailesine, “Teşekkür ederim,” diye seslendi ve sihirli kıvılcımlarla birlikte Oliver’ın elinin içinde Eliot Kokuluperuk’un sonraki gösterisi için bir avuç dolusu bedava bilet ortaya çıktı.

Sonra Eliot izleyicilere el salladı.

“Hoşça kalın! Festivalin kalan kısmı için iyi eğlenceler!” Ardından ejderhalar tekrar gökyüzüne doğru uçtular. Eliot kızıl ejderhanın sırtına binmişti.

Tombul elini gökyüzüne doğru sallayan Cadı Bebek, “Güle Güle,” dedi.

Biletleri pelerinin cebine atan Oliver mutlulukla gülümsüyordu. Ne sonuçtu ama!

Festivalin kalan kısmı olağanüstüydü.

Kara Ok
gösterisinde
yırtıcı kuzgunlar
harikaydı. Herkes çok güzel vakit
geçirdi.

Son gösteri de bittiğinde, “Artık eve
gitme zamanı geldi,” dedi Bayan Moon.
Oliver ve ailesi festival alanında

ilerlediler. Artık hepsi kapanmakta olan sergilerin ve tamamlanmakta olan özel gösterilerin önünden geçtiler.

Cadı Bebek aniden Bayan Moon'un elinden kurtuldu ve sendeleyerek sergilerden birinin önüne gitti. "Bunu istiyorum!" diye feryat etmeye başladı. "BUNU istiyorum!"

Oliver kız kardeşinin işaret ettiği şeye baktı ve söylenmeye başladı. Cadı Bebek sihirli evcil hayvanlar sergisinin önünde duruyordu. Heyecan içinde eliyle somurtkan görünümlü bir griffini işaret ediyordu.

"Bunu istiyorum!" diye tekrarladı Cadı Bebek. "Bunu istiyorum!"

Bay Moon omuzlarını silkti. "Hiç şansın yok," dedi kararlı bir şekilde. "Ailemiz için bir evcil hayvan felaketi yeterli. Çok teşekkür ederim ama ben almayayım!"

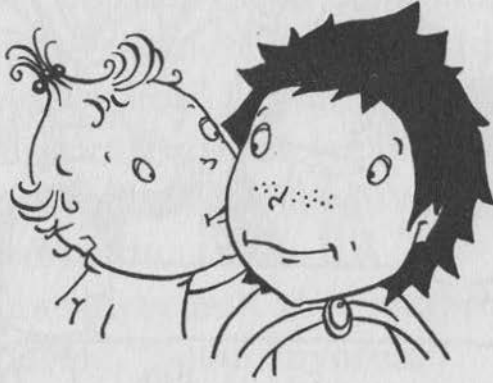
Oliver kolunu kız kardeşinin

CANAVAR SERGİSİ

boynuna doladı. “Hadi gidelim,” dedi.
“Gerçekten iyi bir bebek olursan,
griffinin yerine Yılbaşı’nda sana şu tüylü
örümceklerden bir tane alacağım.”

Cadı Bebek salyalarını akıtarak
Oliver’ın yanağına bir öpücük
kondurdu. “Güzel Ollie,”
dedi. “Teşekkür.”

Cadı Bebek’i griffinden
başarıyla uzaklaştıran Oliver, “Bir şey
değil,” dedi. “Artık evimize gidelim.”
Sonra da evlerinin yolunu tuttular.

Oliver'ın büyüleyici maceralarını kaçırmayın!

Oliver Moon ve İksir Karmaşası

Yılın Genç Büyücü Ödülü için sınava giren Oliver Moon karşılaştığı iksir mayalama sorununun üstesinden gelebilecek mi bakalım?

Oliver Moon ve Yarasa Macerası

Cadılar Bayramı tatilinde okulun evcil hayvanı Yarasa Nippi'ye tatilde bakma sırası Oliver'a geldi. Ama Nippi kaçınca, Oliver'ın tatili bir kabusla dönüştü.

Oliver Moon ve Uluma Tatili

Oliver, Küçük Geçirme'deki hayaletli ormana gidince çok mutlu olmuştu. Ancak kız kardeşi Cadı Bebek ormanda kaybolunca her şey gözüne korkunç görünmeye başladı.